

Pe ape adînci, însprumate
(Psalmul 107)

Pe ape adînci, însprumate,
Mulțimi tot mai mari se ivesc.
Spre țăruri, spre zări depărtate,
Prin vînturi și valuri vîslesc.
Dar iată că vine furtuna,
Și groaza pe toți i-a umplut.
Nici soare nici stele nici luna,
Pe boltă nu s-au mai văzut.

Cor:

Strigă cînd bate furtuna,
Strigă cînd valuri izbesc,
Strigă și roagă-te-ntr-una
Tatălui nostru Ceresc.

O Doamne, cu-a Ta îndurare
Ajută-ne, căci vom pieri!
Oprește furtuna pe mare,
Și-n veci noi te vom preamară!
Din chinuri, pe ape-nspumate,
Strigară acei călători
La Domnul, să vină să-i scape,
Din vînturi, furtună și nori.

Și iată căci Domnul aude
Cînd strigă acei disperați.
El ,vîntul, furtuna pe mare,
Le-oprește și sănătem salvăți.
Atunci au văzut călătorii,
Pe apele mari și adînci,
Ce-nseamnă să strigi către Domnul,
Căci numai prin Domnul învingi.

Așa au strigat ucenicii
Cînd Domnul Isus i-a salvat.
Furtuna și vîntul și marea,
Isus le-a oprit, le-a certat.
Tu frate, tu soră-ncercată,
Cînd vînturi și valuri izbesc,
Nu-ți pierde credința curată,
Tu strigă spre Tatăl Ceresc.

Amin